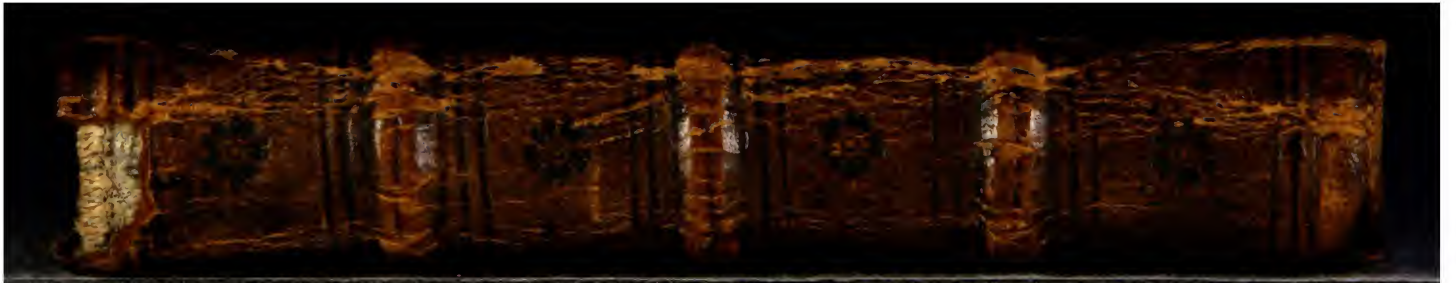

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

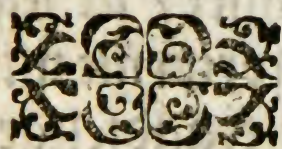
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

Sin Gudelige

Penitentze Psalmer/

Som ere skreffne aff den
høylærde oc nassnkundige/ Fran-
cisco Petrarcha Florentino, me-
re end for tu hundrede Aar
forleden/ mit vdi Pass-
uedommenet.

Nu nylige fordansket.

ANNO

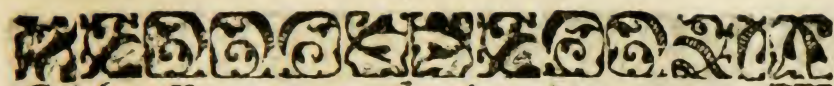
M. D. XCIII.

Den Første Psalme.

Denne Første Psalme er en vds-
myg bekiendelse / i huilcken hand
bekiender for Gud / at hand aff egen
fri villie oc vidskab er henfalden vdi
Synd oc Ondskab / Oc der met for-
sig selff bande vdi Liffs oc Siæls
fare / Oc opuact Gud til Retferdig
vrede oc heffn offuer sig. Huilcket
hand ocsaa affbeder / oc begerer
Barmhiertighed til Synderis for-
ladelse / oc hielp oc bistand til at aff-
legge Syndsens Nag / oc affskilies
fra Syndsens forargelige væsen oc
seduane.

As ieg elendige Men-
niske / at ieg haaffuer
fortørnit min Frelse-
re / Oc traadselige foractit
hans Bud.

2. Met villie oc vidskab /
haaff-

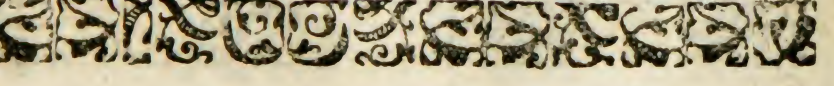
Haffuer ieg forlat den rette
vey / oc er vilt oc brett omfört
paa den vildfarende vey.

3. **A**llehaande wfare oc
vanskelighed haffuer ieg i
gennem gaait / oc alleueg-
ne møtte mig Arbeide oc
Banghed.

4. **J**eg vaar lige som en
ten it eller it andet iblant
wfsickelige Bæst / Oc min
Bolit vaar mit iblant vil-
de Diurs værelse.

5. **J**eg glædde mig i gien-
uordighed / Oc beridde min
Huilested vdi Torne.

6. **J**eg soff mit vdi For-
derff.

Psalm.
me er en v
hulden hand
hand aff egen
hansalden vdi
der mit for
fs oc Sixels
il Kierferdig
Kulder
e begerer
dennis for
id til at aff
e afflies
ge varen oc
Nen
haffuer
in Grelse
forattit
Ofkab
haff

Vderffuelsen / oc foruente mig
Kolighed vdi Pinen.
7. Huad skal ieg da giøre?
Huort skal ieg henuende mig
vdi saadanne stor fare? All
min Vngdoms deyghed oc
anseelse ere forfaldne.
8. Jeg er vorden ligeruis
som en Eskibbruden Mand/
huilcken der suømmer nogen
til Lands: Effer at hand er
lang tid dressuen hid oc did
aff Veir oc Vand / oc haff
uer myst baade Eskib oc
Guds.
9. Jeg er saare vilt hensat
fra den rette Haffn / oc er icke
paa

V paa Calighedsens vey / men
V trengis oc affsøris paa den
V vensire Haand.

10. Jeg seer vel nogit / men
V der offuer yppis mig en stor
V Kamp: Thi ieg harmis off-
V uer mig selff / oc vredis paa
V min Siel.

11. Jeg hader vel mine syns
V der / Men alligeuel nedtry-
V ckis ieg saa dybt aff elendig-
V heds Byrden / at ieg neppe-
V lige kand komme til at dra-
V ge min Nlande.

12. Offte haffuer ieg hafft
V i Sinde / at ieg vilde fly / Oc
V offte haffuer ieg oplagt met
V mig

S mig selff/ at ieg vilde kaste det
G gamle Nag aff mig/ men det
E henger mig inderst vdi mine
B Been.
13. Ah / at det maatte en
V gang falde aff min Hals.
E Strax affalder det/ der som
C du Allerhøyeste/ det ickon be-
C faler.
14. Ah / at ieg kunde saa
H hade oc mishage mig selff/
F for mine Synders skyld / at
I ieg maatte (end oc saa paa
D det sidste) elske dig.
15. Men ieg befrycter mig
S saare/ fordi mine egne Hen-
D der haaffue forgiort oc forkast
M min Frihed. Jeg

V 26. Jeg straffis tilbørlige.
V Jeg samthæfte det onde / der
E faare er mødsommeligheds
E Plage min fortiente løn.
A 17. Huad hæffuer ieg Daa-
V re selff beredt mig for vlycke?
E Selff smidde ieg min Bone
E oc Lencke / De salt friuillig
V vdi Dødsens snare.
V 18. Min Siende stracte sine
E Garn for mig / oc lagde sine
E Stamper for mine Fødder /
V paa alle de Beye som min
V gang salt frem.
V 19. De alligeuel foractedede
E ieg saadant / De vandrede
E tryggelige paa det Hale /
E ij oc

oc holt der til megit aff mig
selff/ vdi mine misgierninger.
20. Jeg meente at min
smucke Vngdom kunde icke
fare vild / Oc dersaare slo
ieg paa/ alt det som ieg fick
vdi Sinde.
21. Jeg sagde ved mig selff/
Huorsaare gremmer du dig
for Afftenen/ Effterdi Mid-
dagen er icke endnu kom-
men? Huer Alder haffuer
sit Maal oc visse Terminer.
22. Gud seer det vel/ oc leer
ickon at dig/ Hand skal altid
vere redebon at tage dig til
Raade. Du fant altid gis-
re

Vre Penitentiē naar dig self
lyster.

23. Gra denne tid/ da fan-
gede mig den onde seduane/
oc gjorde mig til sin Træl/ oc
faste Haanden paa mig/ at
beholde mig hos sig / oc det
halp mig icke / at ieg stillede
mig til varn oc modstand.

24. Jeg veed nu ingensied/
til huilcken ieg kand fly / thi
ieg er bunden / oc min Til-
fluct er langt borte.

25. Jeg maa dø vdi mine
Synder / vden saa skeer/ at
ieg fanger Vndsetning aff
det Døye.

E iij

Jeg

26. Jeg bekiender vel/ at
ieg haffuer det icke forskylt/
Men forbarne dig alligeuel
offuer mig **D H E R R E**/
oc reck mig fortabte din naa-
dige Haand.

27. Tencck paa dine Foriet-
teller/oc frelff mig fra Hells-
uedis Affgrund.

Wre vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand/som verit haff-
uer aff begyndelsen / oc nu er/
altid oc euindelig / Amen.

Den Anden Psalme.

Denne Psalme er en ydmig oc
aluorlig Bøn/ vdi huiltcken hand
priser Guds Naade oc Almectighed/
oc

oc begierer at Gud vil aff sin godhed
oc mact omuende hannom / at hand
maa rettelige begræde oc fortryde
sine Synder / Trøste sig vdi Gud / oc
bliffue vdi hans Dolig / i dette oc det
euige Liff.

Eg vil paakalde han-
nom / som ieg haffuer
fortørnit tilforn / oc
icke frycte mig. Jeg vil kalde
hannom tilbage / som ieg
før foractedede / oc icke bluis-
der ved.

2. Jeg vil oprette mit haab
oc mod / som vaar nedslagen /
De dristelige opløffte mine
Dyner / fra mørckhed til Him-
melen.

3. Der boer min Frelfere /

E iij

som

V som er mechtig til at vdfri aff
Helsfuede.

4. Vdi mig selff er ickon
forderffuelse/ Men vdi han
nom haffuer ieg det euige
Liff oc Salighed.

5. Hand er en HÆre off
uer Døden/ Hand giffuer oc
eigenstaffer Liff oc Etyrcke/
oc vil at wi skulle altid haa
bis til det beste.

6. Langt bort fra mig / i
som ville forstrecke mig. En
dog min Synd er offuer al
le maade stor / saa er allige
uel Guds Barmhiertighed
wendelig større.

Jeg

W 7. Jeg arme elendige Grea-
atur hassuer altid forargit
mig/oc formerit mine Syn-
der / oc veret mig selff min
største Fiende.

A 8. Der er io vdi sandhed
vintet vissere / end at it eniste
oc det mindste G Hristi hel-
lige Blods draabe/ skal aff-
to alle mine Synders w-
reenlighed.

M 9. Men huorlunde kand
ieg nocksom hyle oc sucke? O
HERR / bryd du denne
haarde Klippe/at der kunde
vduelde flydendis Kilder aff
den haardiste Demant.

E v

Alt

10. At der maa opuelde oc
 vdflyde hine reene oc klare
 Brynde til den sted/ der som
 de grumme Bildsuin pleyede
 tilforn stedse at se le sig.

11. Der met affslattis hin
 gamle besmittelse / Oc dig
 maatte end behagis en Bo-
 lig vdi mig / i det at ieg mis-
 hager mig selff.

12. Lad Nattens mørckhed
 paamine mig om min frem-
 farne Elendighed / oc Da-
 gens lius om min Salig-
 heds Haab.

13. Jeg vil blande min glæ-
 de met sorrig / oc aldrig vil
 ieg

Ieg forgiatte din Barmhjer-
tighed.

14. At du hassuer frelst mig
aff saadan vaade / De ick
forlat min Siæl vdi saa me-
gen fare.

15. Jeg vil angre oc begræ-
de mine synder / oc dog haa-
bis til det beste: Jeg vil altid
frygte oc dog aldrig mistrøste
mig paa dig.

16. Mit Hoffuekammer skal
vere min Skærsild / oc min
Seng skal vidne om min
Graad.

17. Jeg vil giøre Penitenti-
i dette Liff / før end ieg Hoff-
uitfulds

uitfulds henryctis til Hells-
uede.

18. O HERRE/ forbar-
me dig offuer mig / Forbar-
me dig offuer mig/ oc forlad
icke din gierning / min Frel-
sere oc mit yderste Haab.

Ver vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand/ som verit haff-
uer aff begyndelsen / oc nu er/
altid oc euindelig / Amen.

Den Tredie Psalme.

Denne Psalme er it flagemaal/
vdi huiltet hand Flager offuer
all den Anfecting oc Fristelse / som
hannom paaKOMer/ baade vdi Sind
oc Hjerre. Thi beder hand Gud/ at
hand vil fri hannom fra Dieffuelens
Tyrani

Tyranni / Oc krafftelige fore han
nom paa Salighedsens vej / oc vnde
hanom at bliffue bestandig der paa /
indtil det kommer met hannom til
en god ende.

DH E R X E forbar
me dig offuer mig
sorgfulde oc bedrøff
uede Syndere / Jeg er nu
lengte nock / ia mere end nock
omförd / oc foruisnet vdi mi
ne Synders Pøle oc Elem
hed.

2. Huort skal ieg arme
Menniske hen ? Tiden er
wynttelige spilt / Oc mit
Leffnit er fortarit vdi lang
beraad.

Døden

3. Døden er for mine syne.
 Græssuen min sidste Bolig/
 Ja Tændgnidsel oc Hellsfue/
 dis hylelse ere for mig.

4. Huor lenge skal dog
 denne ene Dag effter den
 anden opholde mig / vnder
 it besuigeligt Haab? Naar
 skal ieg begynde for aluore /
 at omuende mig til dig?

5. Stille mine Tænkfers
 storm oc bulder. Oplius mit
 Hierte met gode Raad / Oc
 lad dog mit Arbejd komme
 til en god ende.

6. Du hassuer giffuit mig
 forstand til at giøre det gode/
 Giff

Giff mig oc saa villie / oc for
E mig vdi gierningen / paa det
Ieg skal icke bestaa met skam
Me / at de skulle lade mig ho
Re / at ieg haaffuer forgæffuis
Anammit dine Gaffuer.
7. Frels mig aff din Siend
Edis trældom / Oc formene
Hannom at traadse offuer
Dine Henders gierning. Thi
Vder er ingen anden som kand
Forbiude hannom det.
8. Fri mig fra den euige
Estraff oc Pine / oc lad det ve
Re nocksom Røffelse / at ieg
Daglige tynghis oc trengis aff
Sorrig oc møde i denne Ver
Den. Huad

9. Nuad som staar tilba-
 ge / det kræff aff mig vdi det-
 te Liff oc disse Lemmer / før
 end Armodis dage offuer-
 falde mig.

10. Før mig paa dine veye/
 før end Solen gaar ned.
 Thi det lacker imod Affte-
 nen / oc Røffuere elske Nat-
 tens mørckhed.

11. Er det icke nock / at du
 kalder mig / da tuing mig/
 Eller huorledis dig self siu-
 nis gaat at vere / paa det at
 ieg io icke skal forfaris.

12. D H E R R E see dog
 til mig / forbarne dig offuer
 mig /

V mig/ Thi du allene forstaar
dig best paa alle Menniskis
elendighed.

Were vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand/ som verit haaff-
uer aff begyndelsen / oc nu er/
altid oc euindelich / Amen.

Den Fierde Psalme.

Denne Fierde Psalme / Er en
Tacksigelse/ for alle de mangfol-
dige Velgierninger / som Gud beui-
set det gantske Menniskelige Rion/
baade i almindelighed / oc huer ser-
delis vdi sin sted. Men effterdi stør-
ste parten findis wtacknemmelich for
saadanne Gaffuer oc Velgierninger/
bør huer at bekiende sin wuærdig-
hed oc forsømmelse/ oc bede
GUD om Naade oc
Forladelse.

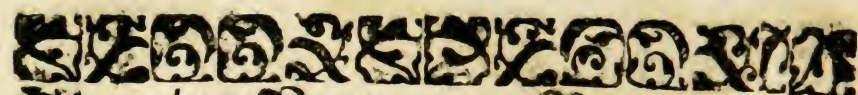
I O Gud/

Gud / Jeg vil betencke
 Oc opregne dine Vel-
 gierninger / Paa det
 at ieg kand staa skam rødt vdi
 mit Ansigt.

2. Jeg maatte end vere
 saa megit diss nærmere din
 Barmhiertighed / naar du
 formercker / at ieg hassuer
 ick end aldelis forgiæt / hues
 du runde **H E R R E** hass-
 uer beuist mig.

3. Du hassuer skabt Him-
 melen oc Stierne / mig
 til gode / oc forordinerit Aar-
 sens tider for min skyld. Thi
 huad hassde du saadant be-
 hoff. Du

V 4. Du haßuer giort skils-
V misse imellem Solen oc
V Maanen/ imellem Natten
V oc Dagen/ imellem Liusit oc
V Mørckheden.
V 5. Du haßuer induireket
V Vandet met Jorden/ oc giort
V Haßuit oc Kilder/ Dale/
V Marck oc Bierge/ Eßer oc
V Floder.
V 6. Dette altsammen giør
V du fructsommelig / Huert
V met sin induortis sted / Oc
V pryder det alleuegne met
V mangfoldig Grøde oc at
V skillig Affkom.
V 7. Marcken flæder du met
V S ij grøne

grøne Vrter / oc Biergene
met besynderlige Hofffarff-
ue aff sine Blomster / Oc
Skowene met deris grønne
Blad oc Grene.

8. Du hassuer beredt huile
for den mædige / forlestelse
for den hede vnder Træer-
nis skygge / oc serdelis Lyst-
plaz for dem som elske Ro-
vdi Enlighed.

9. Du hassuer beredt hint
klare Brønd vand for den
tørstige / oc allehaande Fruct
oc atskillig Lystmad for den
Hungrige.

10. Huad hassuer du dog
opfylt

Opfylt Jorden met atskillige
slags Diur / baade i Haff-
uit oc den vide Lufft? Huo-
kand opregne dem allesam-
men?

11. **O**ffuer dette altsam-
men haffuer du set Menni-
schen til en Herre / De lader
paakiende din Kierlighed
mod hannom / der vdi / at
saadant skal end oc saa tiene
hannom til vellyst.

12. **D**u haffuer mig oc icke
diss mindre tier / fordi du el-
sker mig met mange andre
vdi almindelighed / Ja du
haffuer end oc saa vdi nog-

F iij

le

Alle serdelis Etycker betenckt
mig.

13. Du hassuer høghelige
bepnydet Menniskens Legom
me for alle andre Creatur/
oc tilhobe set hans Lemmer
vdi en vnderlig stickelse.

14. Du hassuer begaffuit
hans Ansiet met Maiestet
oc yndist / Hans Vland met
saadan fornufft / som kand
fiende dig / oc begribe Him
melens Herlighed.

15. Du hassuer ocsaa yder
mere aabenbarit Menni
schen allehaande Konster /
som bepryder dette Liff. Oc
offuer

Voffuer alt er tack oc ære verd/
At du hassuer giort oss it vist
Haab om det euige Liff.

16. Du ledsager oss paa
den rette vey / oc aabner oss
indgangen til din Bolig/ oc
atuarer oss huad wi skulle
sky oc fly.

17. Du hassuer bestickit
mig en tro Metfølgere oc
Ledsagere / som idelige skal
vare paa mig. Du seer aff
det Høye alle mine Giernin-
ger / oc mercker mine vildsa-
relser.

18. Du drogst mig tilbage
der ieg snublede. Du holt
S iij paa

V paa mig der ieg vaar paa
fald. Du førde mig paa den
rette vey / der ieg soer vild.
Du halpst mig op / der ieg
laa. Du opuacte mig / der
ieg vaar død.
19. Saa offte hassuer du
forbarmet dig offuer mig
vdi min Elendighed / Der
som ieg dog megit mere hass-
de fortient din vrede / end din
Barmhertighed.
20. Oc huad kunde min
værdskyld eller fortieniste ve-
re? Alt ieg swærdige hassuer
saa it saadanne dyrebare oc
wsigelige store Belgiernin-
ger aff dig? Du

21. Du seer vel huad ieg
haffuer beuist dig for disse
dine gode gaffuer. Men for-
barne dig dog endnu offuer
mig/ oc hielp mig. Thi der
som du icke gjør mig bi-
stand/ da er det vde met mig
som met it Lius.

22. Tencck icke ydermere
paa min Wtacknemmelig-
hed / men frels min Siel/
som veed sig nu aldelis in-
gen ydermere fortrøstning/
vdi sin egen styrcke oc krafft.

Verre vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand/ som verit haff-
uer aff begyndelsen/ oc nu er/
altid oc euindelig/ Amen.

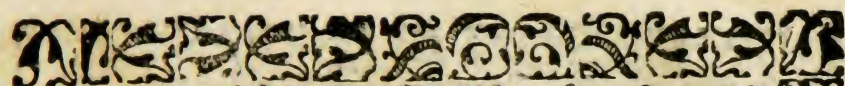
I v

Den

Den femte Psalme.

Denne Psalme er moxen eens
met den Tredie. Thi hand op-
regner her / som tilforn / atskillige
fristelser/forhindring oc besuering/
som hannom paaforis aff sine egne
Kjødelige begieringer/ aff Verden/
oc aff Dieffuelens grumme Tyranni:
Oc flyer derfaare til Gud allene / oc
beder hannom / at hand vil snartlige
komme hannom til hielp / oc ende-
lige frelse hannom / for sin Barm-
hertigheds skyld.

Mine Nætter drager
ieg igennem vdi idel
bedrøffuelse. Wtal-
lige forskreckelser plage mig.
Min samuittighed nagger
mig/ saa ieg kand icke soffue.
Jeg er stedt vdi megen bang-
hed. Min

2. Min Effen forstyris
aff atskillige Epøgelse/ som
mig kommer faare / oc giøre
mig stor møye/ oc giffuer mig
ingen ro. Det er mig ictegen
til en gruelig offuerhengen
de vaade.

3. HERRE kom mig til
hielp/ oc affuend dette / Thi
det betynder mig ellers ic
faart Leffnit.

4. Jeg haaffuer fremdragit
min Liffs tid vdi megen best
hed. Wsigelige stor omhu
haaffuer fortærit mig/ oc min
Eicels swenighed bemøyer oc
forbitterer mig.

Mit

5. Mit Yegoms tunge byr-
de / haffuer saa tuingd oc
trattit mig / At ieg gaar oc
henger met Hoffuedit / oc
maa see ned til Jorden imod
min villie.

6. Jeg er icke til freds met
mig selff / enten induortis
eller vduortis. Jeg befinder
Husfiender baade her oc
der / som haffue pdelagt mig.

7. Vdlendiske fiender haff-
ue brut ind til mig / oc Mus-
rens mact er offueruunden.

8. Saa er ieg vdi min dybe
seffn oc tryghed wforuaren-
dis offuersalden i Mattens
mørthed. Jeg

9. Jeg finder ingen Ea-
ligheds fortrosthing vdi mig
selff/ oc veed mig ingen vnd-
setning fra nogen sted at
foruente/ vden allene HEN-
KE / at ieg haabis paa din
Barmhiertighed.

10. Vndset mig / Ekynde
dig/ kom mig til hielp/ oc for-
barne dig offuer mig.

Ver vere Gud Fader / Eøn/
oc hellig Aand/ som verit haff-
uer aff begyndelsen/ oc nu er/
altid oc euindelig/ Amen.

Den Siette Psalme.

Hand flager atter vdi denne
Siette psalme / offuer sin egen
for

forsælse oc Matures vanartighed / oc
offuer Dieffuelens Mord oc Tyrani:
Oc kiender derfaare HERREN
for sin eneste Nodhielpere / oc beder
hannom / at hand vil helbrede / be-
uare oc frelse hannom af sine Siens-
ders Haand.

Mine Modstande-
re haffue slagit des-
ris Bognborg om-
kring mig / oc tren-

ge ind paa mig / met atskilli-
ge Skud oc Vaaben paa alle
sider.

2. Jeg haffuer mist baade
Mod oc maal / ligeruis som
jeg skulde dø paa stand.

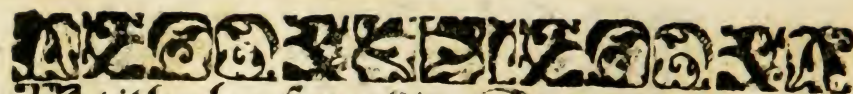
3. Jeg haffuer icke giffuit
act paa Solens opgang / oc
icke

Icke foruentit mig hielp/deden
som mig burde/De en heller
verit saa stadig i mit Haab/
som tilbørligt vaar.

4. Derfaare hassuer den
Befestning/paa huileken ieg
hengde min Skjold/hasteli-
ge forlat oc forrasket mig/
oc ieg er falden vdi skarnit.

5. Der ieg salt/da for-
merckte ieg / at ieg hassde
bygt paa en løs grund / De
mine Morderiske forfølgere
spaaattede mig/der ieg laa.

6. De berøffuede mig all
min megen Vellyst/ som ieg
vijt oc langt hassde søgt oc
tilho-

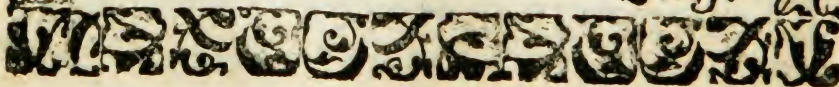
Vtilhobe sanctit. De vanlyd-
te mig met blodige oc stin-
ckende Saar.

7. De sloge mig mange
farlige Saar / Oc forlode
mig Nøgen oc halff død vdi
Drecken.

8. Mit Hoffuit hassue de
knusit / oc mit Bryst hassue
de igennom stungit / men de
sette mest effter Hiertit.

9. Der raadner den gam-
le skade aller mest / der befrye-
ter ieg mig / at ieg hassuer
mit Banesaar / Ja den visse
død vdi Henderne paa mig.

H E R R E / før Raad oc
Læge.

Vægedom der til / met det
første.

10. **E**hi du min kiere Frelse-
re leffuer / oc endog du saast
alt dette aff den høye Him-
mel / saa tagde du dog stille /
oc lodst dit taal her til. **E**hi
det vaar min fortiente løn.

11. **M**aa vel ske / du hass-
uer end vel selff metynck off-
uer mig / oc tilsteder dem ick-
at de saa fremgang til at en-
deligen forderffue mig. **E**hi
Døden lyder oc frycter in-
gen / vden dig / du Allmecti-
ge allene.

12. **D**u skalt affuerie de
G Blod

Blodgerige / som tørste eff-
Gter min forderffuelse. Thi
Gmit Haab er stort til dig.
Du skalt frelse mig fra de
iwgudeligis Hender.

Are vere Gud Fader / Søn/
oc hellig Aand / som verit haff-
uer aff begyndelsen / oc nu er /
altid oc euindelig / Amen.

Den Siuende Psalm.

Idi denne Siuende Psalm si-
ger hand / huad Aarsag der haff-
uer verit til hans mangfoldige synd-
fald / som er / denne ene besynderlige
for de andre / at hand haffuer forder-
stet for megit paa sin egen styrcke oc
floghed / oc forgiæt at tage Gud til
hielp oc bistand. Thi bekiender hand
sin

sin skadelige vildfarelse / oc flyer til
Christum om hielp / at hoffmodig-
heds Aand kand dempis i hannom /
oc hand maa Fiende sin egen wfor-
muenhed / oc forlade sig paa Gud / oc
bliffue bestandig indtil enden.

E G tenckte at staa /
der ieg salt / vee mig /
Thi ieg er ynckelige
støt oc knusit.

2. Jeg gruer for mig selff /
oc beffrer saare / Naar ieg
tencker paa den sted / fra
huilcken ieg kom / oc til den
som ieg er nu henfalden.

3. Jeg sordristede paa min
styrcke / oc forhaabede nogit
synderligt om mig selff.

4. Jeg gjorde mig selff sto-

G ij re

Sre Drømme/ oc glæddis der
Eoffuer/ Men nu ieg er daa-
Erit/ da opuaagner ieg met
Graad.

5. Jeg vaar tryg vdi fare/
Oc lystig mit vdi største Be-
Ddrøffuelse. Oc meente at ieg
Elaa vdi Haffn/ der ieg dreff
Efor en Storm.

6. Jeg saa igennem it
Taag/ oc effterfulde seld-
Somme/ vrangte oc vildsom-
Me Leffnits vene/ som locke-
Ede mig sødelige til wlycke.

7. **O** **H**ERRE du vedst/
At alt mit forset vende paa
Dig. Men dog der ieg meen-
te/

Vte / at ieg skulde kommit til
Dig / ved mig selff / Da vigte
Ieg tilbage fra dig hen vdi
Vildsom svføre.

8. Nu seer ieg først / huad
Vaade mig hassuer omrin-
Git paa alle sider. Jeg kedis
Ved denne min lange vild-
Sfarelse / oc er alligeuel wsta-
Dig / oc finder endnu ingen
Huile.

9. Jeg hader mig selff / oc
Er værstnggelig ved alle mi-
Ne Gierninger. Jeg lider
Vold / oc fand det ick aff-
Euerie.

10. Den gamle vane for-
G iij **h**in-

A hindrer mit ny forset / Oc
saa tilige ieg begynder det
gode / som mig behager / da
falder ieg strax igen / til min
gamle seduane.

A 11. Huor offte hassuer ieg
forset mig / oc selid mig paa
ny vdi den gamle Pøl ? Jeg
hassuer offte sagt ved mig
selff: Huor lenge skal dette
vare / oc naar skal her gisris
en ende paa dette ?

A 12. Men ieg veed nu / hue
den denne straff er mig paa
lagt. Mit hoffmodige Hjer
te oc Eind volder mig saa
dant. Dette vaar min for
derff,

Vderffuelse / at ieg lod mig ty-
Icke / at ieg vaar meg it / der
Som ieg dog vaar intet.

13. Nu finder oc kiender
Ieg / at it Menniske hæffuer
Intet / som det kand forlade
Sig paa / Vden allene paa
Gud. Oc der som ieg icke
Endnu fuldkommelige for-
Staar dette / saa skal ieg met
Tiden bedre opliusis.

14. **H E R R E** / tag for-
Mastelse oc hoffmodis Vland
Fra mig / oc forlene mig yd-
Mynghed / som dig er beha-
Gelig.

15. Paa det at ieg aldrig
G i i j skal

Askal ophøye mig / oc liue paa
mig selff / men at ieg maatte
te bliffue bestandig vdi din
Fryet.

16. Jeg er Muld oc Støff /
oc en ringe Ekygge / oc siu-
nis mig selff at vere som en
Røg for en sterck Vind.

17. Der met kand ieg al-
tid see dig / oc vil bliffue var-
actig vdi denne mening / met
retfindig oc salig forstand /
vnder din Ekygge.

18. Naar ieg traader her
fra / da maa ieg vente mig
it fald / oc spaat aff mine
Forsølgere.

Det-

I 19. Dette veed ieg vel / oc
Rædis derfaare / Thi ieg haff-
Guer tilforn forføgt saadant
Eit fald.
I 20. Jeg er icke endnu kom-
Men ret paa Benene igen /
Men trengis aff vsigelig
Genuordighed.
I 21. Saa lenge velter oc
Smitter ieg mig vdi blodige
Synder / oc ligger vdi mine
Swreene begieringers Pøle.
I 22. Grels mig her aff / **D**
Kiere **J E S U G H X I**ste /
Styrck oc stercke mig naadeli-
Gge / at ieg icke skal falde paa
Det yderste.
G v **A**re

Here vere G V D Fader/
Søn/ oc helligÅand/ som
verit haßuer aff begyndels
sen/ oc nu er/ altid oc euins
delig/ Amen.

En

En Gudelig

Bøn / til at bede Gud
om Synderis for-
ladelse.

Barmhertige
Naadefulde tro-
faste Gud / Kiere Him-
melske Fader / Forbar-
me dig offuer oss arme
Syndere / Handle icke
met oss effter vore syn-
der / Betal oss icke eff-
ter

ter vore Misgerninger.
Men handle med oss eff-
ter din grundløse God-
hed / Naade oc Barm-
hertighed / Forlad oss
alle vore synder oc off-
uertrædelser / Anam-
me oss til dit Venskab.
Meddele oss din værdi-
ge hellig Aand / som oss
stedse oc altid fand sty-
re oc regere / oc styrcke
vdi Troen / En god
Cam

Samuittighed / oc it
Christeligt forset. Be-
uar oss i denne Dag oc
huer Dag / fra Synd
oc fra Corrig / fra alle
vore Fiender oc Wuen-
ner / Aandelige oc Le-
gomlige / hemmelige oc
aabenbare. Oc naar
det er din Faderlige
godheds villie / at wi
arme Menniske skulle
skillies fra denne Sam-
merli-

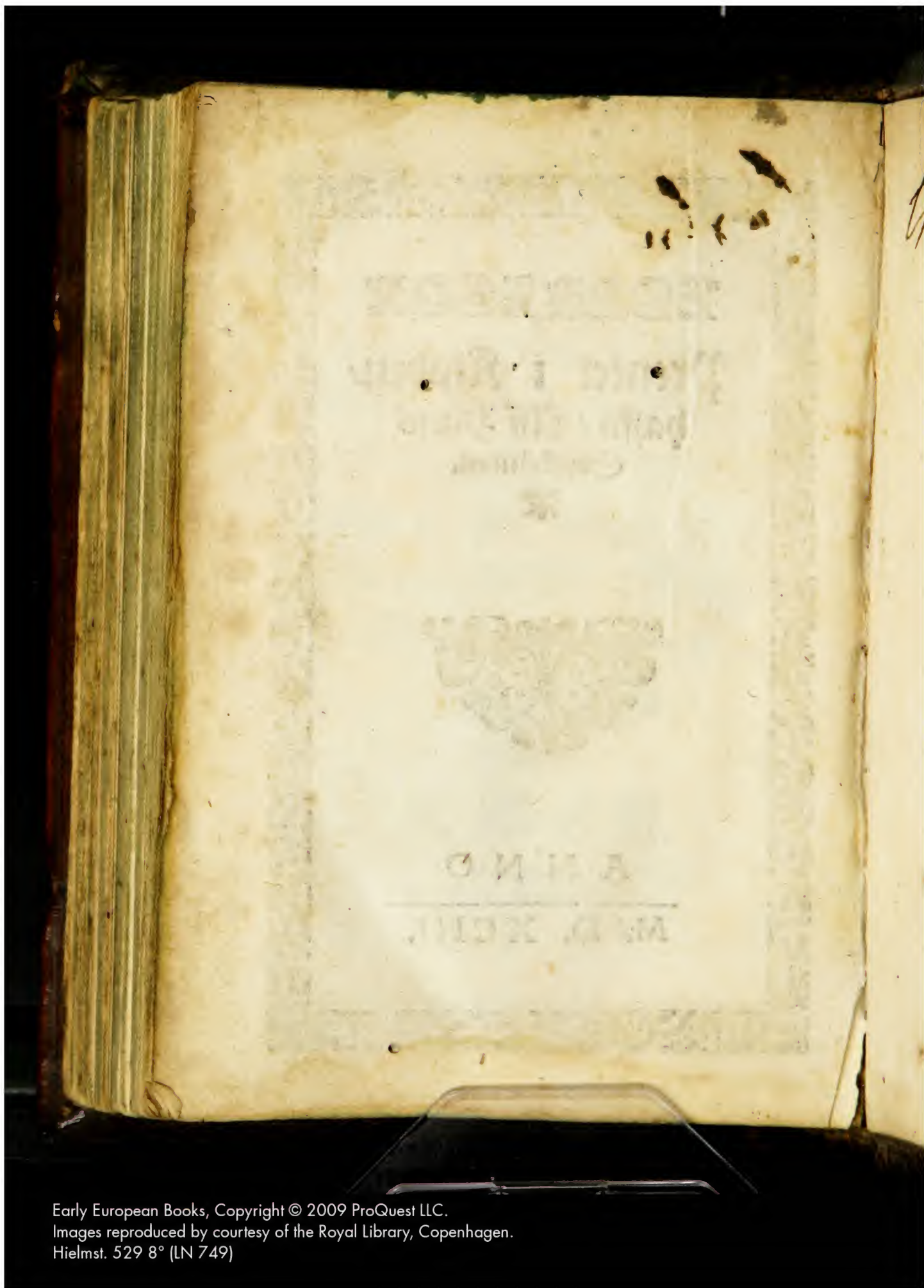
merlige dal / Da giff
offen Christelig affsed/
En gladelig Opstan-
delse paa den yderste
Dommedag / Himme-
rige oc det euige Liff /
Oc det for din elskelige
Enbaarne Søn
Jesu Christi
skyld/
A M E N.

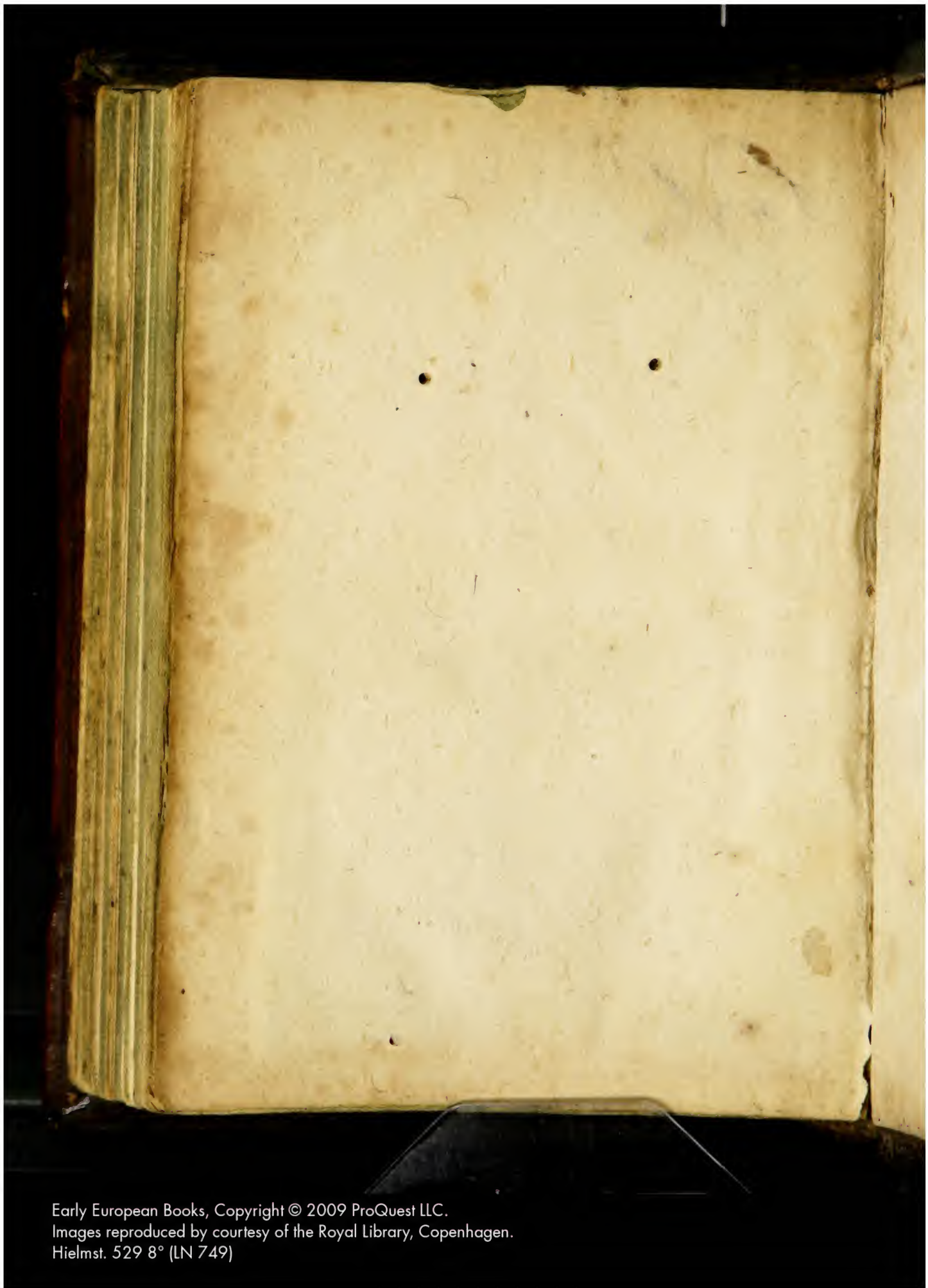
Prentet i Kiøben-
haffn / Aff Hans
Stockelman.

A N N O
M. D. X C I I I.

Lyta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 529 8° (LN 749)

